

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Radana Malíka a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **EUROMONTEC CZ, s. r. o.**, se sídlem Plzeňská 381/64, Praha 5, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 12. 2013, čj. 31418/13/5000-14303-711309 a čj. 31642/13/5000-14201-711429, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2015, čj. 46 Af 2/2014-102,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2015, čj. 46 Af 2/2014-102, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se dvěma žalobami domáhala zrušení v záhlaví označených rozhodnutí, kterými žalovaný jeho odvolání proti rozhodnutím o zastavení odvolacího řízení ve věci odvolání proti dodatečným platebním výměrům zamítl a napadená rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj potvrdil.

[2] Krajský soud řízení vedená pod sp. zn. 46 Af 2/2014 a sp. zn. 46 Af 3/2014 výrokem I. usnesení ze dne 11. 2. 2014, čj. 46 Af 2/2014-35, spojil ke společnému projednání, věci nadále vedl pod sp. zn. 46 Af 2/2014 a rozsudkem nyní napadeným žaloby zamítl.

II. Kasační stížnost

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 17. 12. 2015 blanketní kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání jejího odkladného účinku; uvedla, že jak kasační stížnost, tak i návrh na přiznání odkladného účinku, odůvodní ve lhůtě 10 dnů.

[4] Dne 11. 1. 2015 Nejvyšší správní soud obdržel doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku; kasační stížnost doplněna nebyla.

[5] Usnesením ze dne 12. 1. 2016, čj. 10 Afs 272/2015-20, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu.

[6] Dne 25. 1. 2016 Nejvyšší správní soud obdržel doplnění kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že napadá rozsudek krajského soudu z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dle tvrzení stěžovatelky vydání rozsudku předcházela závažná vada řízení před krajským soudem, která má za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé; tato vada spočívala v tom, že krajský soud rozhodl věc bez nařízení jednání, ačkoliv s tím stěžovatelka nesouhlasila. Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Právní posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná, po odstranění vad má požadované náležitosti a byla podána včas osobou k jejímu podání oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Dle § 51 odst. 1 s. ř. s. „[s]oud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhl nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.“

[10] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že k výzvě krajského soudu ohledně vyjádření souhlasu s projednáním věci bez jednání (čl. 24 spisu), stěžovatelka včas prostřednictvím svého zástupce soudu sdělila, že trvá na nařízení jednání (čl. 28 a 29 spisu).

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že ačkoliv stěžovatelka nesouhlasila s projednáním a rozhodnutím věci bez jednání, krajský soud přesto ve věci bez jednání rozhodl.

[12] Dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, má „[k]aždý [...] právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.“ Právo na ústní a veřejné jednání před soudem zakotvuje i čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a akcentuje je i judikatura Ústavního soudu v uvedeném navazující na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva; o důležitosti tohoto aspektu práva na spravedlivý proces nemá žádné pochybnosti ani právní doktrína.

pokračování

[13] Ke shodnému závěru došla rovněž judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. již rozsudek ze dne 11. 11. 2004, čj. 6 Azs 28/2003-59, publ. pod č. 482/2005 Sb. NSS).

[14] Také v projednávané věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že právo na ústní projednání věci před soudem představuje důležitou součást ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces; toto právo nelze v rozporu se zákonnou úpravou eliminovat. Krajský soud pochybil, jestliže stěžovatelce odepřel možnost přítomnosti při jednání, ačkoliv stěžovatelka soudu sdělila, že na nařízení jednání trvá. Zákonný předpoklad pro rozhodnutí věci bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) vzhledem k postoji stěžovatelky naplněn nebyl, protože bylo řízení před krajským soudem zatíženo vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Kasační námitka je tedy důvodná. Rozsudek krajského soudu pro vady jemu předcházejícího řízení [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] musel být podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušen a věc vrácena krajskému soudu. V novém řízení krajský soud po ústním jednání posoudí důvodnost námitek, kterými stěžovatelka může v rámci tohoto jednání argumentačně posílit a blížeji vysvětlit žalobní skutková i právní tvrzení; k jejich správnosti se Nejvyšší správní soud v této fázi řízení při zrušení rozsudku jen pro vady předcházejícího řízení vyjadřovat nemůže.

[16] O návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti samostatně rozhodováno nebylo, neboť při rychlém rozhodnutí o věci samé by odklad vykonatelnosti neměl reálný význam. Zrušením napadeného rozsudku obnoví se totiž účinky usnesení krajského soudu ze dne 7. 4. 2014, čj. 46 Af 2/2014-78, jímž soud žalobám odkladný účinek přiznal.

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu